P7_TA(2014)0022

ES un ASEAN turpmākās attiecības

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par ES un ASEAN turpmākajām attiecībām (2013/2148(INI))

(2016/C 482/11)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā attiecību ar *ASEAN* galveno tiesisko regulējumu, proti, 1980. gada martā parakstīto *ASEAN* un EEK sadarbības nolīgumu ([1]),

— ņemot vērā pašreizējās sarunas un/vai septiņu partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un *ASEAN* dalībvalstīm, proti, Bruneju Darusalamu, Indonēziju, Malaiziju, Filipīnām, Singapūru, Taizemi un Vjetnamu, noslēgšanu,

— ņemot vērā sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN) ar Malaiziju, Taizemi un Vjetnamu un ES un Singapūras BTN noslēgšanu,

— ņemot vērā 2003. gada jūlijā pieņemto ES stratēģiju "Jauna partnerība ar Dienvidaustrumu Āziju" (COM(2003)0399), kurā par galvenajām prioritātēm noteiktas ciešākas reģionālās tirdzniecības un ieguldījumu attiecības ar *ASEAN*, kā arī dialogs īpašās politikas jomās,

— ņemot vērā septīto Āzijas un Eiropas Parlamentārās partnerības (*ASEP*) augstākā līmeņa sanāksmi un *ASEAN* 22. augstākā līmeņa sanāksmi,

— ņemot vērā 2007. gada martā pieņemto Nirnbergas deklarāciju par ES un *ASEAN* ciešāku partnerību un 2007. gada novembrī pieņemto rīcības plānu,

— ņemot vērā Bandarseribegavanas rīcības plānu *ASEAN* un ES ciešākas partnerības stiprināšanai (2013–2017), ko pieņēma Brunejā Darusalamā 2012. gada 27. aprīlī,

— ņemot vērā Eiropas Savienības pievienošanos Līgumam par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā (*TAC*) 2012. gada 12. jūlijā Pnompeņā ([2]),

— ņemot vērā Eiropas un Āzijas 9. augstākā līmeņa sanāksmi (*ASEM*), kas notika 2012. gada novembrī Vjentjanā, Laosā,

— ņemot vērā Āzijas un Eiropas fondu (*ASEF*), ko nodibināja 1997. gada februārī, lai nodrošinātu nevalstiska dialoga forumu,

— ņemot vērā *ASEAN* un ES Reģionālās integrācijas atbalsta programmu (*APRIS*), *ASEAN* Reģionālās integrācijas atbalsta programmu (*ARISE*) un Reģionālo ES un *ASEAN* dialoga instrumentu (*READI*) politikas saskaņošanas atbalstam un ar tirdzniecību nesaistītu nozaru regulējumam,

— ņemot vērā ES un ASV 2012. gada 12. jūlija kopīgo paziņojumu par Āzijas un Klusā okeāna reģionu,

— ņemot vērā to, ka 1967. gada 8. augustā tika nodibināta Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācija (*ASEAN*),

— ņemot vērā *ASEAN* ekonomiskās kopienas plānu, par kuru vienojās 2007. gadā, un 2008. gadā pieņemto *ASEAN* hartu,

— ņemot vērā 2012. gada 18. novembra pirmo *ASEAN* Cilvēktiesību deklarāciju, *ASEAN* Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos (*AICHR*) izveidi un 2013. gada 8. maijā notikušo pirmo dialogu starp *AICHR* un jauniecelto Eiropas Savienības (ES) īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos *Stavros Lambrinidis*,

([1]) OV C 85, 8.4.1980., 83. lpp.
([2]) OV L 154, 15.6.2012., 1. lpp.

— ņemot vērā *ASEAN* 14. augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika 2009. gadā, kā arī *ASEAN* (ekonomiskās) kopienas, *ASEAN* politiskās drošības kopienas un *ASEAN* sociālās un kultūras kopienas vienotā tirgus ceļveža izstrādi,

— ņemot vērā *ASEAN* 22. augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika 2013. gada 24. un 25. aprīlī Brunejā,

— ņemot vērā Austrumāzijas 7. augstākā līmeņa sanāksmi (*EAS*), kura notika 2012. gada 20. novembrī Pnompeņā un kurā piedalījās 17 *ASEAN* valstu vadītāji, valstu vadītāji no Ķīnas, Japānas un Dienvidkorejas (*ASEAN+3*), Indijas, Austrālijas un Jaunzēlandes (*ASEAN+6*), kā arī Amerikas Savienoto Valstu prezidents,

— ņemot vērā *ASEAN* Nolīgumu par katastrofu pārvarēšanu un reaģēšanu ārkārtas situācijās (*AADMER*),

— ņemot vērā *ASEAN* sociālās labklājības un attīstības ministru 8. sanāksmes kopīgo paziņojumu, kas tika pieņemts 2013. gada 6. septembrī Pnompeņā, gatavojoties 2013. gada oktobrī plānotajai *ASEAN* augstākā līmeņa sanāksmei, un tajā ietverto norādi, ka pieeja sociālā nodrošinājuma pakalpojumiem ir cilvēka pamattiesības,

— ņemot vērā Parlamenta nesenās rezolūcijas par *ASEAN* dalībvalstīm, jo īpaši 2013. gada 11. septembra rezolūciju par ES un Malaizijas partnerības un sadarbības nolīgumu ([1]), 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par rohingu tautības musulmaņu stāvokli ([2]), 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu ([3]), 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par Vjetnamu, jo īpaši vārda brīvību šajā valstī ([4]) un 2013. gada 7. februāra rezolūciju par Laosu — *Sombath Somphone* lieta ([5]),

— ņemot vērā Parlamenta nesenās rezolūcijas par *ASEAN* dalībvalstīm, jo īpaši 2011. gada 17. februāra rezolūciju par Taizemes un Kambodžas robežincidentiem ([6]), 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par Indonēziju, tostarp uzbrukumiem minoritātēm ([7]), 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Birmu — vēlēšanu norise un opozīcijas līderes *Aung San Suu Kyi* atbrīvošana ([8]), 2010. gada 20. maija rezolūciju par stāvokli Birmā/Mjanmā ([9]), 2010. gada 20. maija rezolūciju par stāvokli Taizemē ([10]), 2009. gada 26. novembra rezolūciju par stāvokli Laosā un Vjetnamā ([11]) un 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Birmas bēgļu stāvokli Taizemē ([12]),

— ņemot vērā dokumentu "Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi — ANO programmas "Aizsargāt, ievērot un labot" īstenošana", ko ANO Cilvēktiesību padome pieņēma 2011. gada 16. jūnijā,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0441/2013),

A. tā kā *ASEAN* pašlaik ir viena no vissvarīgākajām jaunajām reģionālajām organizācijām pasaulē ekonomikas attīstības un ģeopolitikas kontekstā;

B. tā kā ar *ASEAN* hartu, ko parakstīja 2007. gada novembrī, tiek izveidots *ASEAN* juridiskas personas statuss, kā arī tiesiskais regulējums un iestāžu sistēma, tostarp Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*CPR*), kas atbalsta un koordinē *ASEAN* darbu;

([1]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0367.
([2]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0286.
([3]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0245.
([4]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0189.
([5]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0058.
([6]) OV C 188 E, 28.6.2012., 57. lpp.
([7]) OV C 33 E, 5.2.2013., 201. lpp.
([8]) OV C 99 E, 3.4.2012., 120. lpp.
([9]) OV C 161 E, 31.5.2011., 154. lpp.
([10]) OV C 161 E, 31.5.2011., 152. lpp.
([11]) OV C 285 E, 21.10.2010., 76. lpp.
([12]) OV C 67 E, 18.3.2010., 144. lpp.

C. tā kā *ASEAN* ekonomiskās kopienas mērķis ir līdz 2015. gadam izveidot iekšējo tirgu 600 miljoniem cilvēku, kas padarīs *ASEAN*, tās konkurētspējīgos ekonomikas dalībniekus un strauji augošo iekšējo pieprasījumu līdzvērtīgu citiem lielajiem pasaules tirgiem, piemēram, ES, Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnai, Japānai un Indijai, kā arī par spēcīgu ekonomisko partneri reģionālajā un starptautiskajā tirgū; tā kā dažas *ASEAN* dalībvalstis šajā procesā saskarsies ar grūtībām konkurētspējas, sociālās stabilitātes un integrācijas procesa sociālo aspektu stiprināšanas un pilnveidošanas jomā;

D. tā kā *ASEAN* dalībvalstu ekonomikas pārstrukturēšanas centieni pēc 1997. gada Āzijas finanšu krīzes ir palīdzējuši tām kopumā izrādīt labu pretestību pašreizējai pasaules ekonomikas krīzei,

E. tā kā 1993. gadā tika izveidots *ASEAN* Reģionālais forums (*ARF*), lai sekmētu dialogu un konsultācijas par politikas un drošības jautājumiem un veicinātu uzticību un preventīvo diplomātiju Āzijas un Klusā okeāna reģionā;

F. tā kā pēdējā *ASEAN* augstākā līmeņa sanāksmē tika izplatīts aicinājums atbrīvot Korejas pussalu no kodolieročiem un kodolvalstis tika mudinātas pievienoties Līguma par Dienvidaustrumu Āzijas no kodolieročiem brīvo zonu protokolam; tā kā augstākā līmeņa sanāksmē tika pārrunāta arī iespēja, ka nākotnē Austrumtimora varētu pievienoties *ASEAN*;

G. tā kā Ķīna paplašina ekonomiskās saiknes ar Dienvidaustrumu Āzijas valstīm; tā kā dažas *ASEAN* valstis ir pastiprinājušas sadarbību ar ASV jūras drošības jomā; tā kā Krievija uzskata Āziju par savas starptautiskās stratēģijas svarīgu daļu; tā kā *ASEAN* valstīm joprojām ir liela nozīme reģiona miera un stabilitātes saglabāšanā; tā kā gan ES, gan *ASEAN* uztrauc neatrisinātie teritoriālie konflikti Dienvidķīnas jūrā un tām ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt mieru, stabilitāti un starptautisko tiesību aktu, jo īpaši ANO Hartas un ANO 1982. gadā pieņemtās Jūras tiesību konvencijas, ievērošanu; atbalsta 2012. gada jūlijā pieņemtos sešu punktu principus par Dienvidķīnas jūru un 2011. gadā pieņemtās vadlīnijas attiecībā uz deklarācijas par pušu rīcību Dienvidķīnas jūrā īstenošanu, kurās tiek mudināts panākt risinājumu mierīgā ceļā;

H. tā kā *ASEAN* cilvēktiesību deklarācijā noteikts, ka katra valsts var neatkarīgi izstrādāt savus tiesību instrumentus cilvēktiesību aizsardzībai, lai arī uz reģionu attiecas vispārēja vienota sistēma cilvēktiesību aizsardzībai;

I. tā kā 2013. gada 8. novembrī taifūns "Haijan" nodarīja postījumus Filipīnās, iznīcinot veselas pilsētas, nogalinot līdz šim vēl nekonstatētu skaitu — iespējams, tūkstošiem —iedzīvotāju un atstājot bez pajumtes miljoniem cilvēku; tā kā šī vētra, kas ir spēcīgākā uz sauszemes jebkad reģistrētā vētra, parādīja, kādu milzīgu apdraudējumu rada aizvien biežāk vērojamie ekstrēmie laika apstākļi;

J. tā kā augstais piesārņojuma līmenis, ko rada dūmi no reģionā notiekošajiem plašajiem mežu ugunsgrēkiem, nopietni ietekmē vidi un varētu izraisīt netradicionālu drošības apdraudējumu;

K. tā kā Eiropas Savienībai un *ASEAN* ir kopīgs politisks mērķis, proti, labklājības, sadarbības un miera veicināšana savos reģionos un visā pasaulē;

L. tā kā ES un *ASEAN* 2012. gada Bandarseribegavanas rīcības plāna mērķis ir pievērst lielāku stratēģisku uzmanību sadarbībai *ASEAN* trīs pīlāru jomās, kā arī sadarbībai kultūras un attīstības jomā, un tā kā notiek regulāras tikšanās ministru un augstāko amatpersonu līmenī;

M. tā kā, ņemot vērā pašreizējās sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN) starp ES un Malaiziju, Taizemi un Vjetnamu, kā arī noslēgto ES un Singapūras BTN un reģionu BTN ilgtermiņa mērķus, ir vēl steidzamāk jāizveido aptverošāka politikas sistēma ar *ASEAN* partneriem,

1. uzskata, ka *ASEAN* kā lielai reģionālai un pasaules ekonomikas dalībniecei var būt liela nozīme miermīlīgas daudzpusējas pasaules kārtības veicināšanā; vēlas, lai vēl vairāk tiktu pilnveidotas *ASEAN* institucionālās, ekonomiskās un politiskās spējas;

2. stingri mudina *ASEAN* turpināt politisko un ekonomisko integrāciju, jo īpaši vērienīgo plānu par *ASEAN* ekonomikas kopienas izveidi līdz 2015. gadam, ietverot tajā iekšējā darba tirgus liberalizāciju, kas radītu milzīgas priekšrocības visām iesaistītajām valstīm;

3. apsveic *ASEAN* valstu vadītājus saistībā ar ievērojamo progresu reģionālās integrācijas jomā, ko vislabāk apliecina plānotā *ASEAN* ekonomikas kopienas izveide; uzskata, ka šīs pozitīvās norises ir jāpapildina, stiprinot parlamentāro dimensiju, un aicina *ASEAN* valstu vadītājus apsvērt iespēju hartā oficiāli atzīt *ASEAN* Parlamentārās asamblejas (*AIPA*) kā *ASEAN* neatņemamas sastāvdaļas nozīmi;

4. uzsver *ASEAN* reģiona lielo ekonomisko potenciālu un mudina *ASEAN* valstis un šo valstu un ārvalstu uzņēmumus, kas darbojas *ASEAN* valstīs, rīkoties saskaņā ar korporatīvās sociālās atbildības principiem, aktīvi ievērot SDO pamatstandartus nodarbinātības jomā un ANO pamatprincipus par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām, veicināt atbilstīgas nodarbinātības aizsardzību un pienācīgu darba apstākļu pieejamību un radīt vidi, kas ir labvēlīgāka arodbiedrību attīstībai un darbībai; šajā sakarībā mudina Komisiju palīdzēt izstrādāt pasākumus starptautisko un vietējo tiesībaizsardzības spēju palielināšanai;

5. uzskata, ka *ASEAN* valstīm būtu jāvirzās uz jaunu integrējošu ekonomiskās un sociālās attīstības posmu, īpašu uzmanību pievēršot savu tautu cilvēktiesību, sociālo, darba un ekonomisko tiesību veicināšanai, lai nodrošinātu taisnīgāku un vienlīdzīgāku sabiedrību; uzskata — lai sasniegtu šo mērķi, tām būtu jāizmanto ekonomiskā stāvokļa uzlabošanās sociālās drošības un aizsardzības tīklu stiprināšanai; mudina arī ES uzlabot sadarbību cilvēktiesību jomā, lai sekmētu *ASEAN* Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos (*AICHR*) efektīvāku rīcību cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības jomā;

6. uzsver, ka ES un *ASEAN* ir kopīgas vērtības un kopīgas politiskas un ekonomiskas intereses, kuru turpmākajai attīstībai būtu jāpiešķir augsta prioritāte un kuras ir jāpilnveido līdz stratēģiskās partnerības līmenim; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD, atzīstot šo attiecību lielo nozīmi, aktīvi apsver iespēju iecelt amatā ES delegācijas sakariem ar *ASEAN* vadītāju; sagaida, ka tādējādi tiks uzlabota ES delegāciju vadītāju *ASEAN* valstīs un ES dalībvalstu vēstniecību darbības koordinācija un tiks pastiprināta ES politiskā uzticamība un redzamība; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju nākt klajā ar atjaunotu vispusīgāku stratēģiju attiecībā uz Dienvidaustrumu Āziju;

7. uzskata, ka ES un tās dalībvalstīm jāizstrādā kopīga un saskaņota pieeja attiecībā uz *ASEAN* reģionu, atbalstot un papildinot citai citu un tādējādi dodot iespēju ES nostiprināt savu ekonomisko un politisko klātbūtni šajā reģionā; uzskata, ka ir svarīgi uzlabot ES un dalībvalstu pārstāvju klātbūtni *ASEAN* reģionāla un valsts mēroga forumos;

8. iesaka Savienībai censties šo valstu iedzīvotājiem darīt zināmu, ka ārpolitikā tā darbojas kā regulatīvs spēks, kuras mērķis ir veicināt reģionālo integrāciju, īstenojot politisko dialogu, preferenču tirdzniecības nolīgumus un asociācijas nolīgumus;

9. ļoti atzinīgi vērtē sarunas par septiņiem partnerības un sadarbības nolīgumiem starp ES un septiņām atsevišķām *ASEAN* dalībvalstīm, kas kalpos kā pamats savstarpējo attiecību padziļināšanai, un uzsver to, ka ir svarīgi paātrināt sarunas ar pārējām *ASEAN* dalībvalstīm; prasa ātri ratificēt pašreizējos partnerības un sadarbības nolīgumus; tomēr uzskata, ka partnerības un sadarbības nolīgumiem ar atsevišķām valstīm nebūtu jākļūst par šķērsli ES un *ASEAN* vispārējās attiecībās;

10. atbalsta priekšlikumu stiprināt attiecību parlamentāro dimensiju; uzskata, ka oficiālas ES un *ASEAN* parlamentārās asamblejas izveide, tiklīdz rastos piemēroti apstākļi, ļautu ES un *ASEAN* dalībvalstu attiecībām pāraugt jaunā kvalitātē un arī nodrošinātu forumu daudzpusējai informācijas apmaiņai, lai visaptverošāk risinātu globālus jautājumus; ierosina arī izveidot saiknes starp Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju un *ASEAN* Starpvaldību komisiju cilvēktiesību jautājumos (*AICHR*); uzskata, ka Parlamentārās demokrātijas veicināšanas birojs varētu sniegt palīdzību spēju veicināšanā *ASEAN* Parlamentārajai asamblejai (*AIPA*), lai pastiprinātu valstu parlamentu un *AIPA* nozīmi *ASEAN*;

11. uzsver ieguvumus, ko dod kopīgu augsta līmeņa sanāksmju skaita palielināšana un savstarpēja sadarbība un sapratne daudzpusējos forumos, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas, SVF un PTO forumos;

12. uzsver, ka jānodrošina pastāvošo ES un *ASEAN* dialoga forumu — Eiropas un Āzijas sanāksmes (*ASEM*) un Āzijas un Eiropas Parlamentārās partnerības (*ASEP*) — pilnveide un turpmāka attīstība valstu un parlamentu līmenī;

13. atbalsta *ASEAN* centienus attiecībā uz savas vietas nodrošināšanu, neraugoties uz Ķīnas, Japānas un Amerikas Savienoto Valstu atšķirīgajām ekonomiskajām un drošības interesēm; vēlētos, lai ES būtu aktīva *ASEAN* politiskā partnere, meklējot nemilitārus risinājumus svarīgām drošības un ģeopolitiskajām problēmām un daloties ar ES pieredzi konfliktu novēršanā un risināšanā un ar robežām un teritoriju saistītu strīdu izšķiršanā, lai nodrošinātu mieru un reģionālo stabilitāti;

14. pauž bažas par neseno notikumu attīstību Dienvidķīnas jūrā un atzinīgi vērtē darbu, ko paveikusi Darba grupa attiecībā uz deklarācijas par pušu rīcību Dienvidķīnas jūrā īstenošanu, kuras mērķis ir rast mierīgu un savstarpēji izdevīgu risinājumu konfliktam par jūras robežām šajā teritorijā;

15. mudina Savienību veicināt reģionālās ģeopolitiskās spriedzes mazināšanu, veidojot ciešas attiecības ar *ASEAN*, kas nozīmētu konfliktu risināšanas mehānismu stiprināšanu;

16. norāda uz *ASEAN* dalībvalstu centieniem pirātisma apkarošanas jomā un atzinīgi vērtē līdz šim iesniegtos pozitīvos ziņojumus; uzsver, ka jūras ceļi šajā reģionā pasaules ekonomikas kontekstā ir ļoti svarīgi, sarežģīti un neaizsargāti, un uzskata, ka šim ar minēto reģionu saistītajam jautājumam ir vienmēr jābūt ES dienaskārtībā;

17. aicina Komisiju un EĀDD turpināt sniegt atbalstu *ASEAN* Sekretariāta un *ASEAN* iestāžu spēju veidošanas centieniem, pamatojoties uz ES pieredzi; ierosina, lai *ASEAN* reģionālās integrācijas atbalstam tiek turpināta ES programma (*ARISE*);

18. mudina atbalstīt reģiona kultūras jomas pārstāvju savstarpēju viesošanos un rosina dalībvalstis sekmēt to, ka valsts plašsaziņas līdzekļos un izglītības sistēmā tiek sniegta plašāka informācija par *ASEAN* reģionu, kā arī palielināt to klātbūtni šajā reģionā, izmantojot kultūras institūtus vai citus līdzekļus, jo tādējādi tiktu paplašinātas un pastiprinātas kultūras saiknes ar *ASEAN* valstīm un uzlabotas un popularizētas zināšanas citam par cita kultūru un dialogs kultūras jomā;

19. uzskata, ka ir vērts apsvērt "kultūras gada" organizēšanu, katru gadu izvēloties citu tematu, lai iepazīstinātu *ASEAN* dalībvalstis ar kādu no ES valstīm, kā arī tāpat iepazīstinātu Eiropu ar kādu no *ASEAN* valstīm;

20. atzinīgi vērtē to, ka ES pašlaik ir vairākuma *ASEAN* dalībvalstu lielākā zinātniskās sadarbības partnere, ierosina daudz aktīvāk veicināt Komisijas pētniecības un inovācijas programmu "Apvārsnis 2020" reģiona zinātniskajos institūtos;

21. uzsver jauniešu mobilitāti veicinošu apmaiņas programmu, piemēram, *Erasmus*, svarīgo nozīmi studentu un pētnieku starpkultūru sadarbībā starp ES un *ASEAN* augstākās izglītības iestādēm; ierosina izveidot *ASEAN* pētniecības centrus Eiropas universitātēs un ES pētniecības centrus — *ASEAN* universitātēs un paplašināt kopīga zinātniskā grāda ieguves iespējas; uzskata, ka ES jāpaplašina universitāšu programmas angļu valodā, lai atvieglotu Āzijas studentiem piekļuvi Eiropas universitātēm, un ka ES pētniekiem jāpalīdz pievienoties pētniecības programmām Āzijā, tostarp sadarbojoties ar *ASEAN* universitāšu tīklu (*AUN*);

22. ierosina, jo īpaši izmantojot jauno partnerības instrumentu, veikt pasākumus, lai padarītu intensīvāku regulāru apmaiņu un kopējus mācību procesus, piemēram, par daudzkultūru sabiedrību un demokrātiskām 21. gadsimta valsts struktūrām; uzsver nepieciešamību pievērst uzmanību minoritāšu tiesībām un veicināt dzimumu līdztiesību un iespēju nodrošināšanu sievietēm, kā arī uzlabot meiteņu un sieviešu dzīvi un sociālos un nodarbinātības standartus, tostarp aizliedzot piespiedu darbu un bērnu darbu, veicinot atbilstīgas nodarbinātības aizsardzību un pienācīgu darba apstākļu pieejamību, veidojot ilgtspējīgas un visaptverošas valsts labklājības sistēmas, juridiskās un drošības sistēmas, ekonomisko sadarbību un veicot citus atbilstīgus pasākumus;

23. uzstāj, ka ir svarīgi pilnveidot cilvēku savstarpējo saziņu, un pauž atzinību par darbu, ko paveica Āzijas un Eiropas fonds (*ASEF*), kura galvenā funkcija ir izveidot abu reģionu pilsonisko sabiedrību sakarus; prasa, lai ES uzņemtos aktīvāku un nozīmīgāku institucionālo lomu, nevis būtu tikai vienkārša locekle;

24. lai radītu saiknes starp Eiropas un Āzijas reģioniem, aicina uzsākt pilsētu mērķsadarbības iniciatīvu, jo līdz šim ir notikuši tikai daži apmaiņas gadījumi;

25. ierosina ES paplašināt starpreģionālo sadarbību ar *ASEAN* saistībā ar katastrofu un krīžu novēršanu un pārvarēšanu, tādām nopietnām problēmām kā ilgtspējīga attīstība pārtikas drošības, resursu pārvaldības (tostarp ūdens un jūras resursu izmantošanas, tai skaitā Mekongas apakšreģionā), ieguldījumu lauksaimniecībā, sīkzemniekiem sniegtā atbalsta, urbanizācijas, pārklājuma un transporta jomā, kā arī saistībā ar klimata pārmaiņām, atjaunojamo enerģiju, energoefektivitāti un pāreju enerģētikas jomā, tūrismu, pētniecību un inovāciju;

26. ņem vērā, ka *ASEAN* valstīs problēmas joprojām sagādā nabadzība un ka tā galvenokārt skar sievietes, personas ar zemu kvalifikāciju, lauku apvidus un etnisko vai reliģisko minoritāšu grupas; uzskata, ka tādēļ ir nepieciešams uzlabot labumu sadali un visos līmeņos veicināt sociālo taisnīgumu, un ka joprojām ir vajadzīga jauna ES stratēģija attīstības sekmēšanai un nevienlīdzības apkarošanai šajās valstīs, tostarp ar mikrokredītu palīdzību radot pieeju finansējumam; uzskata, ka minētajai stratēģijai jo īpaši vajadzētu būt balstītai uz šādiem principiem: attīstības politikas nostādņu saskaņotība, ilgtermiņa atbalsta efektivitāte, prioritātes piešķiršana sociālajām pamatvajadzībām un valstu ieinteresēto aprindu, tostarp valstu parlamentu, vietējo iestāžu, attīstības jomā strādājošu NVO un pilsoniskās sabiedrības, līdzdalība;

27. uzsver to, ka ES būtu jāpalīdz veidot *ASEAN* Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos spējas, kā arī jāsniedz tehniska palīdzība *ASEAN* Sieviešu un bērnu komitejai;

28. cer uz sadarbības pastiprināšanu un savstarpēju tuvināšanos tādos cilvēktiesību jautājumos kā vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība, pulcēšanās un biedrošanās brīvība, tostarp saistībā ar arodbiedrībām, un uzskata, ka gan ES, gan *ASEAN* ir jomas, kurās iespējams panākt uzlabojumus, piemēram, attiecībā uz izturēšanos pret migrantiem un minoritātēm;

29. paredz, ka, pārskatot *ASEAN* Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos darba uzdevumus, radīsies iespēja palielināt minētās komisijas nozīmi; aicina *ASEAN* izstrādāt standartus un noteikumus, ar kuriem tiktu sekmēta tās Cilvēktiesību deklarācijas īstenošana; uzsver, ka *ASEAN* dalībvalstu saistības, kas noteiktas starptautiskos tiesību aktos, aizstāj jebkurus pretrunā esošos minētās deklarācijas noteikumus; ierosina, ka turpmāk būtu jāizveido arī tādi reģionālie mehānismi strīdu izšķiršanai un sankcijas cilvēktiesību pārkāpumu gadījumā, kas līdzinātos citos reģionos jau pastāvošiem mehānismiem un sankcijām, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesai; atbalsta ciešāku sadarbību kopēju cilvēktiesību jautājumu risināšanā;

30. mudina ES uzlabot tās palīdzību un sadarbību cīņā ar korupciju, cita starpā veicinot ANO Pretkorupcijas konvencijas ratificēšanu un īstenošanu;

31. mudina Komisiju aizvien sniegt palīdzību *ASEAN* valstīm, lai mazinātu atšķirības starp valstīm, un atbalstīt tās virzībā uz politisku, ekonomisku un institucionālu integrāciju reģionāla līmenī, pievēršot īpašu uzmanību vismazāk attīstītajām valstīm (Kambodžai, Laosai un Mjanmai);

32. mudina aktivizēt ES 2004. gada zemes politikas pamatnostādnes, lai novērstu zemes sagrābšanu; jo īpaši uzsver, ka līdzekļu devējiem būtu jāiesaistās zemes politikā, kas ir vērsta uz ģimenes maza mēroga lauksaimniecības modeļa aizsardzību un stiprināšanu;

33. izsaka atzinību par *ASEAN* dalībvalstu lēmumu noteikt *ASEAN* par no kodolieročiem brīvo zonu un uzskata, ka citām valstīm būtu jārīkojas tāpat;

34. pauž bažas par vides politiku, jo īpaši saistībā ar nelikumīgu mežizstrādi, dedzināšanu un tās radīto smogu, kura būtiskā nelabvēlīgā ietekme izplatās arī aiz *ASEAN* robežām; pauž nožēlu par to, ka ES biodegvielas politikas rezultātā strauji pieaug eļļas palmu audzēšana, kuras dēļ trūcīgiem lauku iedzīvotājiem tiek atņemta zeme un/vai viņi tiek pret savu

gribu iekļauti eļļas palmu plantācijās; tādēļ uzskata, ka, piešķirot attīstības palīdzību, ir būtiski atbalstīt jaunattīstības valstu trūcīgo iedzīvotāju tiesības uz zemes resursiem; mudina censties vairāk aizsargāt vidi un bioloģisko daudzveidību, atzinīgi vērtē *ASEAN* Bioloģiskās daudzveidības centra darbu un cer, ka ES un *ASEAN* sadarbosies ciešāk klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanas jautājumā;

35. mudina *ASEAN* dalībvalstis panākt vienošanos par koordinētiem pasākumiem apkārtējo vidi postošo ugunsgrēku novēršanai un ierobežošanai; mudina Indonēziju ratificēt 2002. gada nolīgumu par reģionā notiekošo ugunsgrēku radītu gaisa piesārņojumu;

36. uzsver to, ka ES būtu jāpastiprina politikas dialogs un sadarbība tādos jautājumos kā pamattiesības, ietverot tajās arī etnisko un reliģisko minoritāšu pamattiesības, un tāpat, vienlaikus aizsargājot vārda brīvību un brīvu informācijas plūsmu, tādos ar tiesiskumu un drošību saistītos kopīgu interešu jautājumos kā cīņa pret transnacionālo noziedzību, korupciju, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, cilvēku un narkotiku tirdzniecību, kā arī pretterorisma pasākumi, ieroču neizplatīšana, atbruņošanās, jūras satiksmes drošība un kiberdrošība;

37. pauž bažas par pilsētu attīstības problēmām, ar kurām *ASEAN* valstis saskaras savas ekonomiskās izaugsmes dēļ, tostarp tādām problēmām kā migrācijas plūsmu no laukiem uz pilsētu pārvaldība, pilsētu plānošana un infrastruktūras un pamatpakalpojumu nodrošināšana, graustu rajonu izplatības nepieļaušana un tīru un atjaunojamu energoresursu izmantojuma priekšrocības piesārņojuma novēršanā; aicina Komisiju sadarboties ar *ASEAN* valstīm, izstrādājot stratēģijas šo problēmu risināšanai.

38. ierosina atbalstīt reģionālo ekonomisko integrāciju, jo īpaši attiecībā uz brīvām preču, pakalpojumu un ieguldījumu plūsmām un kvalificētu darbinieku mobilitāti, lai uzlabotu sadarbību katastrofu un krīžu pārvarēšanas, drošības, nabadzības apkarošanas un ar migrāciju saistītu problēmu novēršanas jomā;

39. atgādina, ka ir svarīgi atbalstīt arī plaukstošo privāto sektoru, pastiprinot dialogu starp Eiropas un Āzijas uzņēmumiem un publiskā un privātā sektora sadarbību finanšu, ieguldījumu, ekonomikas un tirdzniecības jautājumos, tostarp Eiropas MVU internacionalizāciju un viņu piekļuvi tirgum, kā arī risināt jautājumus saistībā ar pašreizējo pasaules finanšu krīzi; mudina ES un *ASEAN* apmainīties ar paraugpraksi šajā jomā;

40. norāda, ka vairākām *ASEAN* dalībvalstīm svarīga nozare ir tekstilizstrādājumu eksports uz ES, un atgādina, ka vispārējo preferenču sistēmas (VPS) un VPS+ piešķiršana ir saistīta ar darba pamatstandartu izpildi un ilgtspējīgai attīstībai būtisku SDO un citu starptautisku pamatkonvenciju īstenošanu;

41. aicina *ASEAN* dalībvalstu vadītājus atbalstīt ES mērķi piedalīties nākamajās Austrumāzijas augstākā līmeņa sanāksmēs pēc ES pievienošanās Līgumam par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā;

42. atzinīgi vērtē miera procesu un demokrātiskās reformas Birmā/Mjanmā, kas nodrošina vēsturisku iespēju būtiski uzlabot ES un *ASEAN* attiecības; joprojām ir īpaši nobažījies par situāciju saistībā ar etniskajām minoritātēm; jo īpaši saistībā ar rohingu tautu mudina Birmas valdību un tās *ASEAN* kaimiņvalstis pielikt visas pūles, lai uzlabotu šo cilvēku dzīves apstākļus un pilsoniskās tiesības;

43. atzinīgi vērtē to, ka Kambodža un Filipīnas ratificēja Starptautiskās Krimināltiesas (*ICC*) statūtus, un aicina visas *ASEAN* dalībvalstis rīkoties tāpat; aicina arī visas *ASEAN* dalībvalstis sekot tendencēm citās pasaules valstīs un aizliegt nāvessodu; mudina *ASEAN* dalībvalstis ratificēt un īstenot ANO Pretkorupcijas konvenciju;

44. atzinīgi vērtē Indonēzijas un Filipīnu aktīvu līdzdalību atvērtā pārvaldības partnerībā (*OPG*) un apņemšanos sekmēt atvērtāku pārvaldību un sabiedrības vienotību; ierosina pārējām *ASEAN* dalībvalstīm pievienoties *OPG* un izstrādāt atsevišķu rīcības plānu, cieši un jēgpilni sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un vietējām organizācijām;

45. tomēr pauž bažas, ka daudzās *ASEAN* dalībvalstīs gadījumi, kas saistīti ar zemes sagrābšanu un ar valdošo eliti un korupciju saistīto cilvēku nesodāmību, apdraud būtisku ekonomikas un sociālo izaugsmi šajā reģionā;

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju EĀDD, Padomei un Komisijai, *ASEAN* Parlamentārajai asamblejai (*AIPA*), *ASEAN* Sekretariātam un *ASEAN* dalībvalstu valdībām un parlamentiem.